

Վահան Տերյան

Արշալուսեց իմ երկիրն աղոտ

Արշալուսեց իմ երկիրն աղոտ
Եվ իմ գիշերը սևավորված,
Խորհրդավոր էր և արևոտ,
Եվ անհուն նրա հայացքը պարզ:

Շուրջըս մռայլ էր, և հեռուն մութ,
Նա իմ սև կյանքում վառեց մի հուր,
Ամեն ինչ թվաց հեքիաթ ու սուտ,
Չըգիտեմ՝ ե՞րբ էր, չըգիտեմ՝ ո՞ր...

Նրա խոսքերի մեղմ օրորում
Աշխարհը թվաց ինձ անեղերք,
Կարծես հնչում էր իմ օրերում
Աստղերի երկրում հյուսված մի երգ...

Ոսկի հայացքով ինձ պարուրեց,
Խաղաղ ժպիտը փռեց վրաս,
Մեղմիվ խոսեց և անուշ լռեց,
Ու թախծոտ կյանքըս դարձավ երագ...